

Vonnisnummer / Griffienummer 2018 / 2984
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 25 juni 2018
Naam van de eerste beklagde
Systeemnummer parket 16RA54920
Rolnummer 16A054920

DOMG / HH / BRUSSEL
Nummer :
05 -07- 2018

rechtbank van eerste
aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen
Kamer AC1

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie

en

BURGERLIJKE PARTIJ(EN) :

1. |
wonende te :

2. |
wonende te :

3. |
wonende te :

4. |
wonende te :

bij akte verleden door onderzoeksrechter | te | op 29 maart
2016, het onderzoek geopend zijnde ingevolge deze aanstelling als burgerlijke partij;

burgerlijke partijen, allen vertegenwoordigd door Meester Deltour Bernard,
advocaat te Brussel

TEGEN:

004104 1.
wonende te |
met maatschappelijke zetel gevestigd te
KBO nummer

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester Cuypers Ilse, advocaat te Antwerpen
(Berchem).

004105 2.
handelaar
geboren te | op :
van Belgische nationaliteit
wonende te |

beklaagde, bijgestaan door Meester Vanhalle Katrien, advocaat te Antwerpen.

3.
handelsbediende
geboren te .. o ..
van Belgische nationaliteit
wonende te

004106

beklaagde, bijgestaan door Meester Vanhalle Katrien, advocaat te Antwerpen.

TENLASTELEGGING(EN)

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

De eerste, de tweede en de derde,

Te | van 1 januari 2012 tot 31 maart 2017,

Op het perceel aldaar gelegen te
gekadastraerd als
met een (globale) oppervlakte van : en
eigendom van | (KBOnr.) voor en
| () voor
bij akte verleden op ;
en op het perceel weiland gelegen te
gekadastraerd als
met een (globale) oppervlakte van
eigendom van : (°) en | (°)
bij akte verleden op

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd in agrarisch gebied,

artikel 4.2.1.5°a): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval,

namelijk: het opslaan van 1500 tot 700 ton afgedankte treinbielzen voor behandeling, verpakking en verkoop.

eerste verdachte tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42.3° en/of 43 bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen voortvloeiende uit de tenlastelegging, conform de schriftelijke vordering van het OM neergelegd in het strafdossier.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken op het hypotheekkantoor van , dd. boek deel nr. ;

PROCEDURE

De bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Naar aanleiding van klachten van omwonenden die de lokale politie ontving over activiteiten van het bedrijf (sedert 1985 de opslag van gebruikte treinbielzen, in 2012 uitgebreid met het behandelen, verpakken en verkopen van parket, hetgeen in een afgesloten loods plaatsvond) vond op 21 januari 2015 een controle plaats door de lokale politie en de gemeentelijke milieu- en stedenbouwkundige ambtenaar.

Er werd onder meer vastgesteld dat een vroegere milieuvergunning klasse 2 verlopen was en dat geen stedenbouwkundige vergunning voorhanden was voor de oorspronkelijke activiteiten van het bedrijf, uitgeoefend op de terreinen zoals omschreven in de dagvaarding.

Het bedrijf werd op 2 februari 2015 gevraagd om zich op korte termijn in orde te stellen met de geldende wetgeving inzake milieu en stedenbouw en werd aangemaand om voor 1 mei 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen voor die zaken die voor vergunning in aanmerking kwamen (functiewijziging vergunde stal), een milieuvergunning aan te vragen voor die activiteiten die hiervoor in aanmerking kwamen, alsmede de activiteiten te stoppen die niet vergunbaar bleken te zijn tegen een verder te bepalen datum in functie van een goedgekeurde planning inzake stopzetting of herlocalisatie.

Ten einde negatieve effecten op het milieu te vermijden, werd het bedrijf tevens aangemaand om voor 1 maart 2015 een aantal verdere maatregelen te nemen. Verder werd gemeld dat, gezien de wettelijke koppeling van de milieu- en stedenbouwkundige vergunning, een gelijktijdige behandeling van beide aanvragen vereist was.

Op 13 juli 2015 verkreeg de | een tijdelijke milieuvergunning voor twee jaar.
Na hoger beroep door enkele bewoners werd deze bevestigd door de Bestendige Deputatie.

Op 29 maart 2016 legden enkele omwonenden klacht met burgerlijke partijstelling neer bij de onderzoeksrechter. Zij wezen er op dat de milieuvergunning als geschorst diende te worden aangemerkt zolang geen geldige bouwvergunning werd afgeleverd en dat de activiteiten, bestaande in de opslag van afgedankte treinbielzen die gecreoseerd waren en ter plaatse ontijzerd werden, überhaupt niet in aanmerking kwamen voor een stedenbouwkundige vergunning in agrarisch gebied. Ze stelden verder, geur- en lawaaihinder te ondervinden van het bedrijf.

Eerste, tweede en derde beklagde worden thans onder de enige tenlastelegging vervolgd wegens het opslaan van 1.500 tot 700 ton afgedankte treinbielzen voor behandeling, verpakking en verkoop, in agrarisch gebied, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Door beklagden wordt op zich niet betwist dat de in de dagvaarding voorziene activiteiten ontwikkeld werden op de betrokken terreinen, dat hiervoor een stedenbouwkundige vergunning vereist was en dat deze niet voorhanden was.

De feiten onder de enige tenlastelegging worden in essentie niet betwist door eerste beklagde, die in besluiten verzoekt om een milde toepassing van de strafwet en tevens verzoekt om rekening te houden met een aantal omstandigheden die nader worden toegelicht in besluiten en ter zitting, waaronder de inspanningen om een oplossing te zoeken voor de aan de orde zijnde problematiek, de systematische afbouw van de activiteiten en het zoeken naar een nieuwe locatie.

Tweede en derde beklagde stellen dat het moreel element in hunnen hoofde ontbreekt. Zij merken op dat ze wisten dat hun bedrijf zonevreemd was en dat ze op termijn naar een andere locatie dienden uit te kijken, maar zouden zich niet gerealiseerd hebben dat een stedenbouwkundige vergunning nodig was voor hun activiteiten.

De rechtbank is van oordeel dat in hoofde van tweede en derde beklagde wel degelijk voldaan is aan het moreel element. Op basis van de thans voorliggende gegevens staat voldoende vast dat zij wetens en willens hebben gehandeld, dit wil zeggen "bewust en vrijwillig". Door hen wordt geen schulditsluitingsgrond (zoals overmacht of onoverkomelijke dwaling) of rechtvaardigingsgrond (zoals een noodtoestand) aangevoerd.

Het loutere gegeven dat tweede en derde beklagde voorhouden, niet op de hoogte te zijn geweest van de strafrechtelijk gesanctioneerde regels (en dienovereenkomstige verplichtingen) die in huidig dossier aan de orde zijn, is geenszins van aard om afbreuk te doen aan hun strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

De feiten onder de enige tenlastelegging zijn op grond van de gegevens van het strafdossier dan ook afdoende bewezen in hoofde van eerste, tweede en derde beklagde.

Bestrafing :

Bij het bepalen van de op te leggen straffen en hun maat, wordt rekening gehouden met de concrete aard, ernst en omstandigheid van de feiten, met de strafrechtelijke voorgaanden van beklaagden, met hun aandeel in de feiten, met de persoonlijkheid van tweede en derde beklagde en met hun leeftijd.

Eerste beklagde liep een veroordeling op door de politierechtbank maar heeft geen correctionele voorgaanden. Het zelfde geldt voor tweede beklagde. Het uittreksel uit het strafregister van derde beklagde vermeldt twee veroordelingen door de politierechtbank; zij heeft evenmin correctionele voorgaanden.

Beklaagden miskenden strafrechtelijk gesanctioneerde regels die een goede ruimtelijke ordening beogen tot stand te brengen. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat in agrarisch gebied jarenlang zonevreemde activiteiten werden ontplooid die gelet op de agrarische bestemming niet eens in aanmerking kwamen voor een stedenbouwkundige vergunning. Deze activiteiten zijn bovendien concurrentieverstorend ten aanzien van bedrijven die de stedenbouwkundige voorschriften wel naleven. Aan beklagden dient het signaal te worden gegeven dat zij zich naar de toekomst toe van dergelijk gedrag dienen te onthouden.

De rechtbank is van oordeel dat beklagden niet in aanmerking komen voor de gunst van de opschorting. Het opleggen van de hierna bepaalde geldboetes is noodzakelijk om beklagden te wijzen op het ontoelaatbaar karakter van hun handelingen en hen ertoe aan te zetten zich in de toekomst te beteren.

Bij het bepalen van de hoogte van de respectievelijk aan beklagden op te leggen geldboetes zal de rechtbank (bijkomend aan de reeds hoger aangehaalde elementen) wel rekening houden met de stappen die door beklagden werden ondernomen om een oplossing te zoeken voor de aan de orde zijnde problematiek (en te zoeken naar een nieuwe locatie) en met de systematische afbouw van de activiteiten.

Deze bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

Verbeurdverklaring :

Blijkens haar schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring vraagt het openbaar ministerie, lastens eerste beklagde een bedrag van 135.450 euro verbeurd te verklaren als vermogensvoordeel uit de bewezen verklaarde feiten.

Eerste beklagde is van oordeel dat het weerhouden vermogensvoordeel onredelijk en buiten proportie is en vraagt om het naar redelijkheid te verminderen.

Het openbaar ministerie wijst op het winstbejag en het concurrentieel voordeel en is van oordeel dat de huur van de nieuwe locatie wel degelijk als minimale referentiewaarde dient te worden gehanteerd. Ter zitting merkt het Openbaar Ministerie bijkomend op dat het als vervolgende instantie reeds blijk gaf van zeer veel redelijkheid door de incriminatieperiode te beperken in de tijd, nu op basis van de beschikbare gegevens vaststaat (en door beklaagden niet werd betwist) dat de in de dagvaarding bedoelde activiteiten reeds veel langer ontplooid werden op de betrokken terreinen.

De rechtbank zal lastens eerste beklagde een bedrag van 135.450 euro verbeurd verklaren als vermogensvoordeel uit de bewezen verklaarde feiten, zulks conform de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie die voldoet aan de wettelijke voorwaarden en gegrond is op basis van het strafdossier. Gelet op het winstbejag en het concurrentieverstorend karakter van de activiteiten is de rechtbank van oordeel dat de vennootschap niet in het bezit kan worden gelaten van dit vermogensvoordeel.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Tweede burgerlijke partijen [] en []; derde burgerlijke partijen [] en []; en vierde burgerlijke partijen [] en []; vorderen ex aequo et bono elk een schadevergoeding van 21.900 euro (meer interesten). Zij verwijzen naar visuele hinder, stankhinder, geluidshinder, genotshinder, geïntroduceerde nervositeit etc.

Zij begroten hun schade als volgt :

- Eerste schadeperiode – juli 1993 – juni 2013 : 2 EUR/dag x 365 dagen/jaar x 20 jaar = 14.600 EUR;
- Tweede schadeperiode – juli 2013 – juli 2017 : 10 EUR/dag x 365 dagen/jaar x 4 jaar = 7.300 EUR
- TOTAAL = 21.900 EUR

Eerste burgerlijke partijen [] en [] : vorderen een bedrag van 18.000 EUR, nu zij hun eigendom pas vanaf november 1998 betrokken, zodat het bedrag dat wordt gevorderd voor de "eerste schadeperiode" wat hen betreft wordt gereduceerd tot 10.700 EUR.

Daarnaast vorderen alle voormelde burgerlijke partijen de veroordeling van beklaagden tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen drie maanden na het tussen te komen vonnis, zulks onder verbeurte van een dwangsom van 250 EUR per dag vertraging.

In besluiten en ter zitting betwisten beklaagden de aldus gestelde vorderingen van de burgerlijke partijen. Zij wijzen erop dat de burgerlijke partijen vergoeding vragen voor beweerdelijke schade die de perken van de incriminatieperiode te buiten gaat en betwisten zowel het bestaan van concrete schade in hoofde van de burgerlijke partijen als het causaal verband met de thans voorliggende feiten. Wat de geurhinder betreft, merken zij op dat de

buren in januari 2015 een klacht neerlegden omdat hout werd gestookt en dat toen onmiddellijk maatregelen werden genomen om overlast te voorkomen (en verder geen hout meer werd gestookt). Met betrekking tot de beweerdelijke lawaaihinder merken tweede en derde beklagde op dat terzake nooit vaststellingen werden gedaan, hoewel dit eenvoudig kan worden gemeten. Wat de beweerde visuele hinder betreft, wijst eerste beklagde met verwijzing naar de plannen en foto's naar de groenschermen die visuele hinder uitsluiten en naar de afstand tussen de percelen.

Ondergeschikt vragen tweede en derde beklagde, de door de burgerlijke partijen gevorderde vergoedingen te herleiden tot een provisionele som van één euro.

Wat betreft de vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand, merken tweede en derde beklagde op dat zulks ondertussen reeds gebeurde, reden waarom geen herstellvordering werd gesteld door het openbaar ministerie. Met verwijzing naar de gegevens van het strafdossier en naar de bijgebrachte stukken wijzen ze erop dat in juni 2017 alle materialen, stelconplaten en onderliggend zand werden ontgraven en afgevoerd, waarbij bovendien geen bodemverontreiniging werd vastgesteld (cfr. het oriënterend bodemonderzoek door erkend deskundige); het terrein is momenteel braakliggend.

De rechtbank merkt op dat zij slechts vergoedingen kan toekennen aan de burgerlijke partijen in de mate waarin vaststaat dat zij concrete schade leden die in causaal verband staat met de feiten die lastens beklagden bewezen werden verklaard.

De rechtbank stelt allereerst vast dat de burgerlijke partijen inderdaad een vergoeding vragen voor hinder die zich buiten de incriminatieperiode zou hebben voorgedaan en derhalve niet in causaal verband staat met de feiten waarvoor beklagden zich thans dienen te verantwoorden. Verder stelt de rechtbank vast dat de burgerlijke partijen in globo verwijzen naar de verschillende vormen van hinder die zich zouden hebben voorgedaan (zonder wat dit betreft te diversifiëren) en zich vervolgens wat hun schadebegroting betreft beperken tot het verwijzen naar een abstracte formule die niet nader gesubstantieerd wordt. Het is onduidelijk waarop zij zich baseren om te stellen dat er sprake zou zijn geweest van een constante hinder die zou verantwoorden dat de door hen gehanteerde "dagvergoedingen" zouden worden gehanteerd. Zij laten na, de schade die zij zouden hebben geleden voldoende te individualiseren, te concretiseren en te substantiëren, met verwijzing naar concrete gebeurtenissen of vaststellingen, rekening houdend met de ligging van de percelen ten opzichte van elkaar en op een wijze die de rechtbank toelaat, het oorzakelijk verband na te gaan met de lastens beklagden bewezen verklaarde feiten.

In die omstandigheden zal de rechtbank, in afwachting van nadere individualisering, concretisering en substantiëring van de diverse schade-eisen, aan eerste, tweede, derde en vierde burgerlijke partijen elk een provisionele som van één euro toekennen.

De vordering van de burgerlijke partijen tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand dient te worden afgewezen, nu duidelijk is dat reeds een einde werd gesteld aan de wederrechtelijke toestand zoals bedoeld in de dagvaarding.

Gelet op het provisionele karakter van de toegekende vergoedingen, zal de beslissing over de kosten en interesten worden aangehouden.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 5, 6, 7, 7bis van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935,
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikel 1 van de wet van 5 maart 1952,
Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,
artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen, zoals aangehaald in de voormelde tenlastelegging,
en bij toepassing van de artikelen 38, 40, 41bis, 42-3°, 43bis, 66 van het Strafwetboek.

UITSPRAAK

De rechtbank vonnissende op tegenspraak opzichtsens l

Op strafgebied

l (eerste beklaagde)

Veroordeelt l voor de tenlastelegging :

tot een geldboete van 3000,00 EUR , verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 24000,00 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op $1/3 \times 363,26 = 121,08$ EUR.

Spreekt overeenkomstig artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek en artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 de bijzondere verbeurdverklaring uit van het bedrag van 135 450 euro.

:(tweede beklaagde)

Veroordeelt : voor de tenlastelegging :

tot een geldboete van 1000,00 EUR , verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 8000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op $1/3 \times 363,26 = 121,08$ EUR.

(derde beklaagde)

Veroordeelt voor de tenlastelegging :

tot een geldboete van 1000,00 EUR , verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 8000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

tot het betalen van een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

tot een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 51,20 EUR.

tot het betalen van een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op $1/3 \times 363,26 = 121,08$ EUR.

Op burgerlijk gebied

Verklaart de vordering van eerste burgerlijke partijen ; en
tweede burgerlijke partijen | en | , derde burgerlijke partijen
| en | en vierde burgerlijke partijen en
| ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt beklaagde | in solidum
om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij |
de som van: één euro en nul cent (1,00 EUR) provisioneel,

Veroordeelt beklaagde | in solidum
om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij |
de som van: één euro en nul cent (1,00 EUR) provisioneel,

Veroordeelt beklaagde | in solidum
om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij |
de som van: één euro en nul cent (1,00 EUR) provisioneel,

Veroordeelt beklagde |
om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij |
de som van: één euro en nul cent (1,00 EUR) provisioneel,

in solidum

Houdt de beslissing over de kosten en interesten aan.

Wijst het anders- en/of meergevorderde af.

Houdt de overige burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan.

oOoO

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 25 juni 2018 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen (Kamer AC1) samengesteld uit :

- P. Eckert, rechter

In aanwezigheid van een magistraat van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting.

Met bijstand van D. Mariën, griffier

D. Mariën

P. Eckert